

70

Б. Рапопорт. «Березень. Поділ».
1969 р., к/о, 55х70 см

Л. Рапопорт. «Літо в місті».
1985 р., п/о, 80х100 см

П. Фішель. «Вид з вікна».
2001 р., п/о, 24х28 см

Г. Григор'єва. «Осінній вечір».
1978 р., к/о, 29х26 см

Туга за примарним

Виставка «Місто в рамі: столиця, яка зникає» чарує ностальгійністю. Картини, експоновані в галереї «КалитаАртКлуб», створені в різні роки поствоєнного часового відрізка: від 1940-х аж до наших днів.

Ольга КРАСОВСЬКА

Любов тим і цікава, що в кожного проявляється по-різному. Утім, любов до міста в не схожих між собою художників однаково трепетна.

Тож у цій єдності на полотнах гармонійно співіснують червоносмуговий трамвайчик 40-річної давнини (О. Ходченко. «На околиці». 1997), африканські пристрасті Олени Придувальної («Після дощу». 2005), статуї-мутанти на будинку «Метробуду» (О. Аполлонов. «Київський будинок». 2011), золотава крихітна кав'ярня О. Кравченко (2009), пастельний «Парк імені Т. Г. Шевченка» В. Зарецького (1950-ті), оливково-теплий «Печерськ» Ю. Хіміча (1970-ті), розмиті спекою дахи й балкони П. Фішеля («Березняківські пагоди». 1998), викупані в сонці каштани О. Вовка («Каштанова алея», 1970-ті), буяння кольору (В. Колесник. «Боричів тік». 2011), театралізована туга Л. Рапопорт у «Подільському мотиві» (1994) та абрикосова святковість Б. Рапопорта («Березень. Поділ». 1969). Навдивовижу нетрагічний вигляд має пролетарський район із його фалічними трубами (Г. Сокирянський. «Київська ТЕЦ». 1947) – на відміну від акварельних руїн провідного вишу (Г. Сокирянський. «Київський університет». 1946).

На лаконічній виставковій території є місце дворику у вуалі з гілля та снігу (О. Кравченко. «Київське подвір'я». 2010), пунктирним вікнам, які дивляться у воду (А. Толстоухін. «Вечірній Київ». 2008), жовтогарячим пухнастим схилам (З. Волковинська. «Київ». 1952), експресивному «Базару» Я. Левича (2010), пурпуровому «Осінньому вечору» Г. Григор'євої (1978) і задумливому «Вечору на Подолі» Валентини Сафіної (2011)...

Ті, хто творив полотна 60, навіть 20 років тому, й у жахливих снах не уявляли, як за нинішньої доби розгульного варварства красень-Київ потерпатиме від нашестя хмарочосів, нищення історичних пам'яток. Знаменно: галерея розташована неподалік від місця, де Ольга Богомолець протягом шести років боролася із зазіханням на історичний парк, пов'язаний з ім'ям її улюбленого прадіда (там збиралися розгорнути чергову монструозну новобудову).

...Подивившись роботи, стаємо на крок ближче до того, щоб після виставки «Столиця, яка зникає» ніколи не з'явилася виставка «Столиця, якої немає».

Ю. Хіміч. «Печерськ».
поч. 1970-х рр., пап'юаш, 40х60 см

МІСТО В РАМІ

с т о л и ц я , я к а з н и к а є